

Capítol 5

El magnetisme animal destapat

*Puix del cor en surten els mals pensaments,
els assassinats, els adulteris, les fornicacions,
els furts, els falsos testimonis, les blasfèmies.
Heus aquí les coses que sollen l'home. Jesús*

1 El mesmerisme o magnetisme animal fóu posat per primer
cop a l'abast del coneixement públic l'any 1775, per Mèsmer a
3 Alemanya. Segons l'Enciclopèdia Americana, Mèsmer
esguardà aquesta pretesa força, que segons ell, un organisme
viu podia exercir sobre un altre, com un mitjà per alleujar la
6 malaltia. Heus aquí les seves declaracions:

“Hi ha una influència mútua entre els cossos celestials, la
terra i totes les coses animades. Els cossos animals són
9 sensibles a la influència d'aquest agent que s'escampa per
mitjà de la substància nerviosa.”

12 L'any 1784, el govern francès manà a la facultat de
medicina de París que esbrinés la teoria de Mèsmer i en fes
un informe. Seguint l'ordre, una comissió fóu anomenada, i
Benjamí Franklin en fóu un dels membres. Aquesta comissió
15 féu un informe pel govern francès que deia:

“Pel què fa a l'existència i la utilitat del magnetisme animal,
hem arribat a la conclusió unànime que no hi ha cap prova de
18 l'existència d'un fluïd animal magnètic; que els violents

Recerques primerenques

1 efectes observats a la pràctica pública del magnetisme són
3 produïts per les manipulacions, o per l'excitació de la
6 imaginació i les impressions que reben els sentits; i que el
magnetisme animal és un altre dels fets que cal enregistrar a
la història dels errors de la ment humana, i un experiment
important del poder de la imaginació.”

L'any 1837, fóu anomenat un comitè de nou persones,
entre les quals hi havia Roux, Bouillaud i Cloquet, que,
9 avaluaren, unes quantes sessions seguides, els fenòmens
exhibits per un reputat clarividenc. Al seu informe s'hi
exposaren aquests resultats:

12 “Els fets que, segons el senyor Berna (el magnetitzador)
havien de ser concloents, i aclarir les qüestions fisiològiques i
15 terapèutiques, no són pas gens concloents a favor de la teoria
del magnetisme animal, i no tenen res de comú ni amb la
fisiologia ni amb la terapèutica.”

Aquest informe fóu adoptat per la Reial Acadèmia de
18 Medicina de París.

Les observacions personals de l'autora dels efectes del
magnetisme animal l'han convençut que no és un agent
21 guaridor, i que els seus efectes sobre els qui el practiquen i
sobre els subjectes que no s'hi resisteixen, menen a la mort
moral i física.

24 Si sembla que el magnetisme animal alleugi o guareixi la
malaltia, aquesta aparença és deceptiva, puix l'error no pot
destruir els efectes de l'error. Val més estar malament quan
27 som a les grapes de l'error, que no pas trobar-s'hi bé. L'efecte
del magnetisme animal, darrerament anomenat hipnotisme,
no és res més que un efecte il.lusori. Tot el bé que sembli
30 derivar-se'n és proporcional a la fe que hom té en la màgia
esotèrica.

Clarividència, magnetisme

Conclusions personals

1 El magnetisme animal no té cap fonament científic, perquè
3 Déu governa tot el que és real, harmoniós i etern, i el Seu
poder no és ni animal ni humà. Puix la base del magnetisme
animal no és res més que una creença, i aquesta creença és
6 o l'hipnotisme és una simple negació, sense intel·ligència ni
poder ni realitat, i pel sentit mortal és un concepte irreal de la
pretesa ment mortal.

Simple negació

9 Només hi ha una atracció real, la de l'Esperit. L'agulla
imantada girant-se sempre vers el nord simbolitza aquest
poder que ho abraça tot, aquesta atracció de Déu, la Ment
12 divina.

Els planetes no tenen més poder sobre l'home que sobre el
seu Creador, puix Déu governa l'univers; però l'home,
15 reflectint el poder de Déu, té domini sobre tota la terra i les
seves criatures.

Les formes més tèbies del magnetisme animal es van
18 fonent, i els seus trets més agressius agafen el primer lloc. Els
telers del crim, amagats als racons més foscos del pensament
mortal, ordeixen cada hora que passa entrellats més
21 complicats i subtils. Els mètodes actuals del magnetisme
animal són tan secrets que fan caure la nostra època al
parany de la indolència, produint, pel què a aquest tema,
24 l'apatia que el criminal desitja. Heus aquí un extracte de
Herald de Boston:

Agents amagats

27 “El mesmerisme és un problema que no té ni una explicació
ni un desenvolupament fàcil. Implica l'exercici d'un control
despòtic, i és molt versemblant que qui el practica, en faci un
mal ús, en lloc d'emprar-lo per al bé de l'individu o de la
30 societat.”

La humanitat ha d'aprendre que el mal no és cap poder. El
seu pretès despotisme és només una fase del no res. La
33 Ciència Cristiana despulla del tot el regne del mal, i afavoreix

1 més que res, l'afecte i la virtut a les famílies i doncs, a la
societat. L'apostol Pau diu que la personificació del mal és “el
3 déu d'aquest món,” i més enllà el defineix com la manca
d'honestedat i la murrieria. “Sin”* era la deessa de la lluna dels
Assiris.

Despotisme mental

6 La destrucció de les pretensions de la ment mortal de mà
de la Ciència, mercès a la qual l'home es pot escapolir del
pecat i de la mortalitat, beneeix tota la família humana.
9 Tanmateix, com al principi, aquest alliberament no es
manifesta pas científicament prenent esment del bé i del mal,
puix aquest darrer és irreal.

**Alliberament dels poders
mentals**

12 D'altra banda, la Ciència de la Ment, és del tot aliena a
qualsevol coneixement impertinent de mitges tintes, perquè la
Ciència de la Ment és de Déu i demostra el Principi diví,
15 acomplint només els designis del bé. El summum del bé és el
Déu infinit i la Seva idea, el Tot en tot. El mal és una mentida
que reposa sobre una suposició.

18 Tal com és anomenat a la Ciència Cristiana, el magnetisme
animal o hipnotisme és el terme específic que designa l'error o
ment mortal. És la falsa creença que la ment és a la matèria, i
21 que és alhora bona i dolenta; que el mal és tan real com el bé
i més poderós. Aquesta creença no té ni una qualitat de la
Veritat. I és ignorant o maliciosa. L'hipnotisme de mena
24 maligne fa cap a la ximpleria moral. Les veritats de la Ment
immortal serveixen l'home, i anorreen les faules de la ment
mortal, que amb les seves pretensions vanes i cridaneres,
27 com arnes esvalotades, se socarrimen les ales i tornen a la
pols.

Classificació de l'error

30 De fet, no hi ha ment mortal, i no hi pot haver, doncs, cap
transmissió de pensaments mortals ni de força de voluntat. La
Vida i l'ésser són de Déu. A la Ciència Cristiana, l'home no pot

Transmissió del pensament

1 fer cap mal puix els pensaments científics són pensaments
veritables que passen de Déu a l'home.

3 Quan la Ciència Cristiana i el magnetisme animal siguin
tots dos entesos, com en seran d'aquí a no gaire, hom
s'adonarà del perquè l'autora d'aquest llibre ha estat tan
6 injustament encalçada i bescantada per llops disfressats amb
pells d'ovella.

9 Agasiz, l'autor i naturalista famós, ha dit sàviament: "Tota
gran veritat científica passa per tres fases. Primer, la gent diu
que contradiu la Bíblia. Tot seguit, que ja havia estat
descoberta. I finalment, que hi han cregut sempre."

12 La Ciència Cristiana va fins al moll de l'os de l'acció mental,
i revela la teodicea que assenyalava la justesa de tota acció
divina com l'emanació de la Ment divina, i la falsia, doncs,
15 de la pretesa acció contrària, -el mal, l'ocultisme, la
necromància, el mesmerisme, el magnetisme animal i
l'hipnotisme.

18 La medicina de la Ciència és la Ment divina; i la murrieria,
la sensualitat, la falsia, la revenja, la malícia, són tendències
animals i, de cap manera les qualitats mentals que guareixen
21 el malalt. L'hipnotitzador empra un error per a destruir-ne un
altre. Si guareix la malaltia de mà d'una creença, i una
creença fóu la causa primera de la malaltia, és un cas, doncs,
24 on un error més gros n'esclafa un de més petit. Aquest error
més gros és fa l'amo de la situació, fent el cas més complicat
que no n'era abans que aquest error més fort no se n'hagués
27 ensenyorit.

Les nostres corts de justícia admeten les deposicions que
demostren tant els mòbils com l'acte criminal. No és prou clar
30 que, per a fer una mala acció, el cos hi ha de ser empès per la
ment humana? No és la ment mortal, l'assassina? Les mans,

Perfecció del govern diví

Adulteració de la Veritat

Consideració dels mòbils

1 sense la ment mortal que les dirigís, no podrien pas fer cap homei.

3 Els tribunals i els jurats jutgen i condemnen els mortals a fi d'aturar el crim, d'evitar fets violents o de punir-los. Dir que aquests tribunals no tenen jurisdicció sobre la ment carnal o mortal, seria contradir els precedents i admetre que el poder de la llei humana es limita a la matèria, mentre que la ment mortal, el mal, que és el veritable culpable, repta la justícia i és posat a mans de la clemència. Pot la matèria fer un crim? Se la pot punir? Pot hom separar la ment del cos sobre el qual els tribunals hi tenen jurisdicció? És la ment mortal, no pas la matèria qui, en tots els casos, és el criminal; la llei humana fa una estimació equitable del crim, i els tribunals pronuncien una sentència raonable, segons els motius que l'han empès.

Crims mentals

15 Quan les nostres lleis acabin reconeixent el crim mental i no apliquin més els veredictes legals només a les ofenses físiques, aquests mots del jutge Parmenter de Boston esdevindran històriques: "No veig cap raó perquè la metafísica no hagi de jugar un paper tan cabdal a la medicina com a la mecànica o a les matemàtiques."

Decisió important

21 El qui, com un criminal escàpol, empra els seus poders mentals desenvolupats per a fer més torts quan se n'hi presenta l'oportunitat, no està mai segur. Déu l'aturarà. La justícia divina l'engrillonarà. Els seus pecats, com pedres de molí lligades al coll, l'arrossegaran cap a les pregoneses de la ignominia i de la mort. L'agreujament de l'error en preduu la destrucció, i confirma l'antic axioma: "Els déus enfolleixen primer als qui volen perdre."

El mal, desfermat

30 A la via de la Llum, hi ha una distància immensa entre la pràctica habitual de la medicina i la Ciència Cristiana; però, per a guarir, passar de les drogues sense vida a l'ús criminal i

Emprar malament el poder mental

1 àvol de la força de voluntat humana, és caure del nivell del
comú de la humanitat dins del fangar de la iniquitat, destorbar
3 el lliure decurs de l'honestetat i de la justícia, i lluitar
endebades contra el corrent que s'enlaira vers cel.

Igual que la nostra nació, la Ciència Cristiana té la seva
6 Declaració d'Independència. Déu ha dotat l'home de drets
inalienables, entre els quals hi ha l'autogovern, la raó i la
consciència. L'home només es governa bé a si mateix quan
9 és ben menat i governat pel seu Creador, la Veritat i l'Amor
diví.

Hom fa un tort als drets de l'home quan posa pals a les
12 rodes a l'ordre diví, i el transgressor mental pateix la pena
divina que el seu crim es mereix.

Tant de bo aquest època, que jutja la Ciència Cristiana,
15 sancioni només els mètodes demostrables a la Veritat, i
coneguts pels seus fruits, i pugui classificar tota la resta com
féu St. Pau a la seva gran epístola als Gàlates quan va
18 escriure:

“Ara es manifesten les obres de la carn, que són, l'adulteri,
la fornicació, la impuresa, la impudícia, la idolatria, la *bruixeria*,
21 l'odi, el llibertinatge, les gelosies, l'odi, les baralles, les
enemistats, les desavinences, les heretgies, l'enveja, els
assassinats, l'inebriament, les disbauxes i tota aquesta mena
24 d'obres. I us dic ara, com ja us havia dit abans, que els qui
facin aquestes coses no hereteran el Regne de Déu. Ben
altrament, els fruits de l'Esperit són l'amor, la joia, la pau, la
27 paciència, la gentilesa, la bonesa, la fe, la humilitat, la
temperança. No hi ha cap llei que hi vagi en contra.”

Autogovern veritable

Mètodes justos